

i Løbet af 30—40 Aar for saa at naa en Højde af 400,000—500,000 Kr. aarlig. Denne Stigning vil antagelig falde sammen med en jævn Stigning af Postvæsenets almindelige Indtægter og navnlig ogsaa af de Indtægter, der komme ind gennem Postbesørgelsen paa Landet, hvilket i de senere Aar have vist stærk Tendens til Fremgang. Nogen Udsigt til Nedgang i de Udgifter, jeg her har nævnt, vil der blive derigennem, at det er Hensigten fra Administrationens Side at være betydeligt strengere ved Ansættelsen af Landpostbude, end Tilfældet er nu. Dette mener jeg i sig selv kan være heldigt, det vil i hvert Fald være en naturlig Følge af, at man fra Statens Side gaar til en saa omfattende Forholdsregel, som der her er Tale om. Yderligere ville Udgifterne noget formindskes derved, at den nuværende Understøttelseskonto, om ikke helt saa i alt Fald i væsentlig Grad, vil komme til at forsvinde fra Budgettet.

Jeg skal endnu tilføje, at den her foreslaede Ordning har den praktiske Fordel, at den gør det muligt at lade alle de her pensionerede faa deres Pensioner udbetalte direkte gennem Postkontorerne. Navnlig hvor det drejer sig om saa smaa Summer, som det dog her gør, vilde det være urigtigt at paalægge de vedkommende Udgifter for at komme i Besiddelse af Pensionsbeløbene.

Forslaget, der oprindeligt er forelagt Folketinget, er der enstemmigt vedtaget, og jeg skal nu tillade mig meget varmt at anbefale det til dette høje Tings Velvilie.

Tolderlund: Det foreliggende Lovforslag er jo imødeset med megen Længsel, og fremkommer efter varme og indtrængende, og efter min Mening ogsaa beretigede, Ønsker fra Landpostbudene. Sagen er, som omtalt af den højtærede Minister, den, at de siden 1897 have haft en Alderdomsunderstøttelsesfond, der har faaet Tilskud af Statskassen, men det har vist sig, at de Bidrag, som Postbudene hertil have ydet, selv om de suppleres med Statens Tilskud, ikke ere tilstrækkelige til at danne en Pensionfond for alle Landpostbude. Først for de efter 1903 ansatte Bude er det nemlig bleven en Pligt at være Medlemmer af Foreningen, hvoraf følger, at en hel Del af de ældre Postbude ikke er det. Jeg ser ogsaa med Tilfredsstillelse, at der ved dette Lovforslags §§ 1 og 2 lempes noget paa de uheldige Forhold, som fremkom ved Loven af 16. Marts 1900. Det

drejer sig ganske vist — som fremhævet af den ærede Minister — ikke om mange, men der gøres dog ved de nævnte Bestemmelser Ret og Skel over for en Del Personer. Saaledes som Sagen foreligger, finder jeg ikke Anledning til at gaa ind paa Enkelthederne deri, der jo i øvrigt allerede ere gennemgaaede af den højtærede Minister. Man har ved denne Lov fulgt Reglerne for Pensionering af Post- og Telegrafbude kun med den Forskel, at man her afdrager et Beløb af 5 pCt., medens der i øvrigt kun afdrages 3 pCt., men til Gengæld er der gjort den væsentlige Indrømmelse, at der tillægges Enker efter Landpostbude Halvdelen af Mandens Pension. Man har med Hensyn til den nærmere Ordning fulgt samme Princip som for Jernbanefunktionærernes Vedkommende, og det er mig kært, at der saaledes tilvejebringes en vis Ligestilling mellem disse Funktionærer og Landpostbudene. Som oplyst af den højtærede Minister, er det jo en ret betydelig Udgift, der herved paaføres Staten, idet den foreløbig kan paaregnes at ville blive 150,000 Kr., der fremkommer dels ved det uhyre store Antal Landpostbude — der findes jo ca. 3500 saadanne — og dels ved at Staten vil komme til at betale 1 pCt. mere end de 5 pCt., den hidtil har bidraget til Foreningen. Og man maa jo endda være forberedt paa, at den aarlige Udgift vil stige, for det første fordi Antallet af Landpostbude let kan tænkes at blive væsentligt større end nu, og desuden fordi der, naar man kommer længere frem i Tiden, vil blive flere pensionsberettigede. Desuagtet føler jeg ingen Betænkeligheder ved, at Staten yder et Tilskud, som betrygger disse Mænds Alderdom og navnlig ogsaa deres Enker. Flere af de af Folketinget indsatte Ændringer ere af ret væsentlig Betydning, men desuagtet tillader jeg mig at foreslaa, at Tinget vedtager Forslaget, saaledes som det nu er oversendt fra Folketinget.

S. Jensen: Da den højtærede Minister har udtalt sig saa udførligt om det foreliggende Lovforslag, og da den ærede sidste Taler har sluttet sig til Lovforslaget, skal jeg fatte mig ganske kort. Det er jo den almindelige Mening, at vi have et baade velordnet og velleddet Postvæsen, der tilfredsstiller alle de Krav, som Tiden maa stille. Men lige saa vist er det, at mange af dem, der tjene under Postvæsenet, navnlig i de lavere Stillinger, og særlig Landpostbudene, ikke have været fornøjede med deres Stillinger. Førstklagede